

на сиромаситѣ, е неоснователно, толкова повѣче, че тѣзи пари нѣма да искоренїтъ бѣдността; на-ли знаемъ че у насъ е сиромахъ не единъ человѣкъ, а по голѣмата часть одъ народа, и и бѣденъ не за то-ва, че е изгубилъ пари, а за това че земята му е малко, за това той неможе и съ земята както трѣба да са разпореди неможе, да си спастри нѣкоя и друга пари за черни дни. А тукъ паритѣ досушъ не са криви.

Ние казвами, че правителствата трѣба да бѫдѫтъ твѣрдѣ предпазливи, като изваждатъ нови каймета, за да не са уголѣми безмѣрно количеството имъ. За това тѣ трѣба да зематъ нужните мѣрки срѣщу кал-пазанскитѣ каймета. Тѣзи мѣрки сѫ слѣдующитѣ: строго наказание и работа въ терсаната. Но и нака-занието не ще има голѣмо значение, ако кайметата сѫ направени отъ пристра хартия, и ако сѣкий може да ги прави. За това тѣ са правиѣтѣ: отъ особенна книга, за приготовлението на която нужно е да имашъ машина, а слѣдов. и пари. Не сѣкий който има пари, ще са рѣши да прави калпави каймета, за-щото, ако уловятъ, ще му зематъ капитала, който е ималъ и са праща на сюргюнъ. За това между кал-павитѣ пари има малко добрѣ направени. А по-мно-гото, направени сѫ тѣй грубо, шото человѣкъ, кой-то е навикналъ да употребява паритѣ, изедножъ мо-же да ги различи отъ истинскитѣ.

Може да купиѣ нѣщо безъ да заплатиѣ тозъ часъ. Ако тѣрговеца вѣрва въ моята честность, той ще да-ва стока на вѣра. Това значи, че азъ имамъ кре-дитъ у този тѣрговецъ. Когато нѣкой ма вѣрва, азъ можъ да заема пари. Азъ можъ да заемна като дамъ полица, или — въ залогъ собственосната си. Богатитѣ и предпазливи хора иматъ такжвъ кредитъ, що-то ги вѣрвятъ безъ сѣкажвъ залогъ, доро и тѣзи които ги не познаватъ. А неизвѣстнитѣ трѣба да да-датъ залогъ нѣщо-си за осигорение. Щомъ азъ дамъ